

[Justitsministeren.]

stemme for den af det ærede Medlem Hr. Hasle foreslaaede Dagsorden. Jeg finder det rimeligt, at man stemmer for den af det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard anbefalede Dagsorden, saa meget mere som man, hvad jeg synes man maa efter det foreliggende, derigennem godkender de Skridt, som derefter vil være at foretage fra Justitsministeriets Side, den Undersøgelse, jeg selv har anbefalet.

Den ærede Ordfører Hr. Hasle stillede endelig det Spørgsmaal til mig: hvorfor Domsmandslisten var rekvireret. Dette Spørgsmaal skal blive inddraget under Undersøgelsen, og naturligvis vil Lederen af Undersøgelsen faa tilstillet hele Materialet fra denne Forhandling.

Hartel: Den højtærede Justitsministers Svar paa mit Spørgsmaal om, hvornaar Rigsadvokaten blev bekendt med det Forhold, der tilsigtede at konstatere de paagældende Domsmands politiske Indstilling, var ikke fyldestgørende, idet Ministeren ikke havde Klarhed paa dette Punkt. Men efter det, Ministeren fremførte, er det dog i det mindste klart, at Rigsadvokaten har været bekendt med dette Forhold, før denne Sag blev draget offentligt frem i dette høje Ting, og da havde det, naar man fra alle Sider er enig om at misbillige det saaledes skete, været rigtigere, at der straks fra Rigsadvokatens Side var sket Paatale om dette Forhold, og saa vilde maaske ogsaa Sagens Forløb have været en anden. Nu kan det kun faa det Udseende, at man har tænkt: Gaar den, saa gaar den, og saa har man ladet det bero ved, at der hidtil havde været Tavshed om det i Offentligheden.

Det, som for mig er det afgørende i denne Sag, er det, at vi ikke kan naa ind til en Realitetsbehandling af de Forhold, der i Grunden ligger bag ved Terndrup-Sagen, og det har jeg jo faaet bekræftet under mit første Indlæg. At gaa til en Godkendelse af Ministerens Adfærd, blot fordi den synes formelt korrekt efter det her oplyste, er vi ude af Stand til for vort Vedkommende, idet vi mener, at en rettidig Indgriben over for de Forhold, som jeg forsøgte at berøre i mit første Indlæg, vilde have medført, at hele denne Sag ikke var blevet rejst, idet der ingen Retssag var opstaaet. Jeg maa derfor stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget beklager den skete Krænkelser af Retsbevidstheden, misbilliger Tinget, at Justitsministeren ikke for

længst har foretaget Indgreb vedrørende de Forhold, som gav Anledning til Rets-sagen i Terndrup, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu yderligere fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget beklager den skete Krænkelser af Retsbevidstheden, misbilliger Tinget, at Justitsministeren ikke for længst har foretaget Indgreb vedrørende de Forhold, som gav Anledning til Retssagen i Terndrup, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Justitsministeren (Steincke): Jeg forstaaer ikke, hvorledes man kan stille en saadan Dagsorden, naar man paa Forhaand ved, at Formanden har afskaaret mig fra overhovedet at kunne diskutere de Spørgsmaal, der er rejst i denne. (*Hartel:* Ikke Ministeren).

Fr. Dalgaard: Da jeg paa mit Partis Vegne stillede min Dagsorden, var jeg saa nogenlunde sikker paa, at i hvert Fald Det konservative Folkeparti kunde stemme for den. Den dækker fuldstændig det, det ærede Medlem Hr. Hasle sagde som Svar paa den Redegørelse, den højtærede Justitsminister her har fremsat, og den er kort og klar, medens det ærede Medlem Hr. Hasles Resolution baade er lang og begynder med at udtale Misbilligelse af Forhold, der nu nærmere skal undersøges. Jeg anbefaler det høje Ting at forkaste den af det ærede Medlem Hr. Hasle stillede Dagsorden og stemme for den af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og mig stillede Dagsorden.

A. M. Hansen: Naar jeg sammenholder de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Hasle fremkom med, første Gang han havde Ordet efter at den højtærede Minister havde besvaret den stillede Forespørgsel, med den Tale, som det ærede Medlem har holdt nu lige for nylig, synes jeg jo, at der er meget stor Forskel. Det ærede Medlem Hr. Hasle fik en Redegørelse, som var saa fyldestgørende, at han takkede for den, men derefter kommer det ærede Medlem nu og rejser Tvivl om, at Regeringen og Rigsdagen vilde have taget Sagen op, hvis den ikke var blevet rejst fra Det konservative Folkeparti især. Det konservative